

תפילה קודם הלימוד:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה זכות לימוד זה שאני לומד בעד נשמת (פלוני בן פלוני), ובזכות לימוד זה האל הגדול הגבור והנורא שוכן עד וקרוב שמו, שתצורר נשמתו בצרור החיים, ותשים מחיצתו במחיצת צדיקים חסידים יסודי עולם העומדים לפניך ונהנים מזיו אור פניך, ותתן לו מהלכים בין העומדים לפניך, ותמחול ותסלח ותכפר ותמחה ותעביר כל מה שחטא וענה ופשע לפניך או עשה דבר שלא כרצונך, ואל תזכור לו שום חטא ועון ופשע ועבירה, אלא כל המצוות שעשה תזכרם לו לטובה, ורוחו תרגיע בחלק היושבים בגן עדן ונשמתו תתעדן בטוב הצפון לצדיקים, ותרים כבוד מנוחתו ולקץ הימים יעמוד לגורלו וילנה עליו השלום ועל משפכו יבא בשלום, ברכתיב: יבא שלום ונוחו על משפכותם, הוא וכל שוכני עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות והנחמות והישועות ונאמר אמן.

אות ר - מסכת שבת פרק יג

משנה א

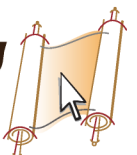
רבי אליעזר אומר, האורג שלשה חוטין בתחלה, ואחד על האריג, חיב. והכמים אומרים, בין בתחלה בין בסוף, שעורו שני חוטין:

פרק זה ממשיך לבאר את השעורים עליהם מתחייבים בעשיית מלאכות שונות בשבת. משנתנו מבארת את דין האורג בשבת, והינו שמעביר את חוט ה'ערב' בין חוטי ה'שתי': רבי אליעזר אומר, האורג שלשה חוטין בתחלה - בתחלת הכנת הבד, כשעדין אין בו חוטי ערב כלל, וכן אם אורג חוט אחד כתוספת על האריג הקים, חיב. והכמים אומרים, בין בתחלה בין בסוף - בין אם הוא מתחיל בכף את האריגה, ובין אם מוסיף אריגה על בד קים, שעורו שני חוטין.

משנה ב

העושה שני בתי גירין בגירין, בקרום, בגפה, בכברה ובסל, חיב. והתופר שתי תפירות, והקורע על מנת לתפור שתי תפירות:

העושה שני בתי גירין בגירין - עושה שני נקבים להעברת חוטי ה'שתי' בכלי שאורגים בו, בקרום - או שהשכיב שנים מחוטי ה'שתי' בכלי הקרוי 'קירוס', שיש בו נקבים כמנין חוטי ה'שתי', ובכל נקב מכניסים חוט אחד, ואורגים על ידו, בגפה - או שהכניס העושה שני חוטי 'שתי' בעשיית נפה, או בכברה, שהיא מסננת בעלת נקבים גדולים יותר, ובסל, העשוי אף הוא שתי וערב חיב. והתופר שתי תפירות, וכן הקורע את הבגד במקום הטעון תקון על מנת לתפור בו שתי תפירות ולתקנו בכף, חיב.

משנה ג

הקורע בחמתו, ועל מתו, וכל המקלקלין, פטורין. והמקלקל על מנת לתקן, שעורו כמתקן:

במשנה הקודמת התבאר אפן החיוב על קריעת בגד, ומשנתנו מבארת את אפן הפטור בזה: הקורע בחמתו - מתוך כעסו, כדי להשחית, וכן הקורע על מתו, באפן שאינו חייב לקרוע עליו מצד הדין, כגון שאינו קרובו, והרי זה

קלקול, וכן כל המקלקלין במלאכות אחרות, פטורין. והמקלקל על מנת לתקן, שעורו להתחייב הוא כמתקן באותה מלאכה. וכגון המוחק על מנת לכתוב, צריך שימחק שעור הראוי לכתוב בו שתי אותיות.

משנה ד

שעור המלבן, והמנפץ, והצובע, והטווה, כמלא רחב הפיט כפול. והאורג, שני חוטין, שעורו כמלא הפיט:

שעור חיובו של המלבן - המכבס ומנקה את הצמר, והמנפץ - סורק את הצמר, והצובע, והטווה, כמלא רחב הפיט כפול - כשעור שיוכל להכין מאותו צמר חוט בארך סיט כפול, והינו המרחק שבין האגדל לאצבע כאשר האדם מותח את אצבעותיו [ששעור זה כפול מהמרחק בין

האצבע לאמה, שהוא המכנה 'סיט', ולכן שיעור זה מכונה 'סיט כפול']. והאורג שני חוטין, אף שלא ארגן על פני כל רחב הבד, אלא על חלקו, שעורו להתחייב אם יש באריגתו כמלא הפיט, והינו המרחק שבין האצבע לאמה כאשר מותח האדם את אצבעותיו.

משנה ה

רבי יהודה אומר, הצד צפור למגדל, וצבי לבית, חייב. וחכמים אומרים, צפור למגדל, וצבי לבית ולהצר ולביבירין. רבן שמעון בן גמליאל אומר, לא כל הביבירין שוין, זה הכלל, מחסר צידה, פטור. ושאינו מחסר צידה, חייב:

רבי יהודה אומר, הצד את הצפור על ידי שהבריחה ונכנסה למגדל - ארון קטן של עץ, וכן הצד צבי על ידי שמכניסו לבית, חייב. אבל אם הכניס צפור לבית אין זו נחשבת צידה, לפי שעדין יכולה הצפור לברוח מהאדם בתוך הבית, ועליו לצודה ממש, וצידה למקום גדול אינה נחשבת צידה. וכן אם הכניס את הצבי

לחצר גדולה, אין זו צידה. וחכמים אומרים, אמנם צידת צפור היא על ידי הכנסתה למגדל, וצבי, צידתו היא בין אם מכריחו לבית, ולחצר, ולביבירין - חצרות גדולות המקפות חומה ומיעדות לבעל חיים. רבן שמעון בן גמליאל מפרש את שיטתם של חכמים ואומר, לא כל הביבירין שוין, שהרי יש ביביר גדול ויש ביביר

שָׁאִין זֹו מְלֹאכָה גְמוּרָה. וְכָל בְּעַל חַיִּים שְׁלֹא אַחַר
הַכְּנָסוֹת לְבִיבָר אֵינּוּ מְחַפֵּר צִידָה, כְּגוֹן שֶׁהַבִּיבָר
קָטָן, וּבְשִׁחִיָּה אַחַת יָכוֹל הָאָדָם לְתוֹפְסוֹ, חַיֵּב
הַמְכַנְיֵס לְבִיבָר, שֶׁהָרִי זֹו צִידָה מִמֶּשׁ.

קָטָן, אֲלֵא זֶה הַכֶּלֶל, אִם בְּעַל חַיִּים הַנְּצוּד עֲדִין
מְחַפֵּר צִידָה נוֹסֶפֶת כְּדִי לְתוֹפְסוֹ בְּיָדָיו מִמֶּשׁ,
כְּגוֹן שֶׁהַבִּיבָר גָּדוֹל, וְאֵינּוּ יָכוֹל לְתוֹפְסוֹ בְּשִׁחִיָּה
אַחַת שְׁשׂוּחָה לְתוֹפְסוֹ, פְּטוּר הַמְכַנְיֵס לְבִיבָר,

משנה ו

**צָבִי שְׂנֹכְנָם לְבֵית, וְנָעַל אַחַר בְּפָנָיו, חַיֵּב. נָעְלוּ שְׁנַיִם, פְּטוּרִין. לֹא יָכֹל אַחַר
לְנָעַל, וְנָעְלוּ שְׁנַיִם, חַיֵּבִין. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר:**

שְׁשֵׁנִי בְּנֵי אָדָם הַעוֹשִׂים מְלֹאכָה אַחַת,
פְּטוּרִים. אִךְ אִם לֹא יָכֹל אָדָם אַחַר לְנָעַל
לְבָדוֹ, וְנָעְלוּ שְׁנַיִם, שְׁנֵיהֶם חַיֵּבִין. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן
פּוֹטֵר [וְכַפִּי שֶׁהַתְּבַאֲרָה מַחְלֶקֶתָם לְעֵיל, פְּרָק
י' מִשְׁנָה ה'].

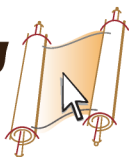
צָבִי שְׂנֹכְנָם מַעְצָמוֹ לְבֵית, וְנָעַל אָדָם אַחַר
בְּפָנָיו כְּדִי שְׁלֹא יוֹכֵל לְצֹאת, חַיֵּב מִשׁוּם 'צַד',
אִךְ שְׁלֹא הַכְּנִיסוֹ בְּעַצְמוֹ לְבֵית, כִּינֵן שְׁנַעֲלֵל
הַבֵּית הִיא הַצִּידָה. אִךְ אִם נָעְלוּ שְׁנַיִם יַחַד,
פְּטוּרִין, כִּפִּי שֶׁדָּרְשׁוּ חֲכָמִים לְעֵיל מִהַפְּסוּקִים

משנה ז

**יָשֵׁב הָאֶחָד עַל הַפֶּתַח וְלֹא מְלֹאֲהוּ, יָשֵׁב הַשֵּׁנִי וּמְלֹאֲהוּ, חַיֵּב. יָשֵׁב
הָרִאשׁוֹן עַל הַפֶּתַח וּמְלֹאֲהוּ, וּבָא הַשֵּׁנִי וַיֵּשֶׁב בְּצַדוֹ, אִף עַל פִּי שְׁעָמֵד
הָרִאשׁוֹן וְהֵלֵךְ לוֹ, הָרִאשׁוֹן חַיֵּב וְהַשֵּׁנִי פְטוּר. הָא לְמַה זֶה רוּמָה, לְנוֹעֵל אֶת
בֵּיתוֹ לְשִׁמּוֹר, וְנִמְצָא צָבִי שְׂמוֹר בְּתוֹכוֹ:**

מִהַבֵּית, מְכַל מְקוֹם הָרִאשׁוֹן חַיֵּב שֶׁהָרִי בְּשַׁעֲה
שֶׁהַתֵּיִשֵׁב בְּפֶתַח עֲשֶׂה מַעֲשֶׂה צִידָה, וְהַשֵּׁנִי
פְטוּר, וְאִךְ מִתָּר לוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן לְכַתְּחֵלָה, שֶׁהָרִי
בְּשַׁעֲה שֵׁיִשֵׁב בְּפֶתַח הִיָּה הַצָּבִי נְצוּד. הָא לְמַה
זֶה רוּמָה, לְנוֹעֵל אֶת בֵּיתוֹ לְשִׁמּוֹר, וְנִמְצָא צָבִי
שְׂמוֹר בְּתוֹכוֹ, כְּגוֹן שֶׁהָרִי קָשׁוּר בְּחֶבֶל בְּתוֹךְ
הַבֵּית, שָׁאִין הַנּוֹעֵל חַיֵּב מִשׁוּם צַד אִךְ שֶׁהוֹסִיף
שְׁמִירָה עַל שְׁמִירָתוֹ, וְאִךְ אִם אַחַר כֵּן הִשְׁתַּחֲרַר
הַצָּבִי מִהַחֶבֶל הַקּוֹשֵׁר, אֵין הָאָדָם צָרִיךְ לְפִתּוֹחַ
אֶת בֵּיתוֹ כְּדִי לְשַׁחֲרַר אֶת הַצָּבִי.

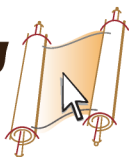
מִשְׁנַתְּנוּ מִמְּשִׁיכָה לְדוֹן בְּמִקְרָה שֶׁל הַמִּשְׁנָה
הַקּוֹדֶמֶת, בּוֹ נִכְנָס צָבִי מַעְצָמוֹ לְבֵית: יָשֵׁב
הָאֶחָד עַל הַפֶּתַח וְלֹא מְלֹאֲהוּ - לֹא מְלֹא אֶת
כָּל חִלְל הַפֶּתַח, אֲלֵא עֲדִין יָכוֹל הַצָּבִי לְצֹאת
דְּרֹךְ הַרְנוּחַ שְׁנוּתָר, וַיֵּשֶׁב הַשֵּׁנִי וּמְלֹאֲהוּ, הַשֵּׁנִי
חַיֵּב, שֶׁהָרִי בִּישִׁיבָתוֹ נְצוּד הַצָּבִי. יָשֵׁב הָרִאשׁוֹן
עַל הַפֶּתַח וּמְלֹאֲהוּ, וְנִמְצָא הַצָּבִי נְצוּד בּוֹ, וּבָא
הַשֵּׁנִי וַיֵּשֶׁב בְּצַדוֹ שֶׁל הָרִאשׁוֹן, אִף עַל פִּי
שְׁלֹא אַחַר מִכֵּן עָמַד הָרִאשׁוֹן וְהֵלֵךְ לוֹ, וְנִמְצָא
עֲתָה שֶׁהַשֵּׁנִי הוּא הַמַּעֲכָב אֶת יְצִיאָתוֹ שֶׁל הַצָּבִי

תפילה לאחר הלימוד:

אָנָּא יי מְלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בְּיַדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יְהִיָּה נָא לְרֵצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וְתַפִּילַתְנוּ בְּעֵבֹר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני), וְנִמְוֹל נָא עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל, לְפִתּוּחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, וְשְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן, וְתִקְבַּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֵיבָה, וְשִׁלַּח לָהּ מִלְּאֲכִיךְ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נִשְׁמַת הַצַּדִּיקִים וְהַצַּדִּיקוֹת חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת, לְיַהֲנוֹת מִזִּיו שְׂכִינְתְּךָ, לְהַשְׁבִּיעָה מְטוֹבְךָ הַצֶּפּוֹן לְצַדִּיקִים, וְהַגּוֹף יִנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמַנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֶדְוָה וּבְשִׂמְחָה וְשָׁלוֹם, בְּדַכְתִּיב יָבוֹא שָׁלוֹם יִנוּחוּ עַל מְשַׁבּוֹתֶם הַלֵּךְ נִכְחוֹ, וּכְתִיב 'עֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁבּוֹתֶם' וּכְתִיב 'אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנַתְּךָ'. וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִחֵיבוֹט הַקֶּבֶר, וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה, וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא, וְזִכּוֹר לוֹ זְכוּיוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְשִׁמְתוֹ לְדַשֵּׁן עֲצָמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצֶּפּוֹן לְצַדִּיקִים, דְּכַתִּיב 'מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ' וּכְתִיב 'שִׁמְרָה כָּל עֲצָמוֹתָיו אֶחָת מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבְּרָה'. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּרַד וְשִׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה, וְאַל יִרְאֶה פָּנָי גִּיהֲנֹם, וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים, וּלְהַחֲיֹתוֹ בְּתַחֲיִית הַמֵּתִים עִם כָּל מְתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן.

יהודי יקר!

כמה נרות אתה יכול להדליק לבד?
כמה משניות אתה יכול ללמוד לבד?

**בהישג ידך:
אלפי יהודים ילמדו משניות לעילוי נשמת יקירך!**

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מידי יום כ-60,000 הודעות מייל המכילות תוכן תורני בקרוב ל-20 מסלולי לימוד שונים, בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית. ביכולתך להיות שותף פעיל בלימוד תורה של רבבות יהודים, ולהנציח את זכר יקירך במקום הגורם לעילוי נשמה הגדול ביותר - בלימוד תורה!

בתרומה חד פעמית של 200 ₪ יופיע שם יקירך בתאריך הרצוי לך בראש לימוד המשנה המבוארת, הנשלחת מידי יום לכ-3,500 מנויים בדואר האלקטרוני! כמו כן ניתן להקדיש לימודים שונים במסלולים רבים ומגוונים הנשלחים מידי יום בדואר האלקטרוני.

לפרטים, לתרומות ולהנצחות: 0765-404-360
במייל: donations@2halachot.org
באתר: www.2halachot.org

כמו כן אנו מזמינים אותך להצטרף לאחד או יותר מהלימודים של 'שתי הלכות ביום', הנשלחים חנים מידי יום לרבבות מנויים!
למגוון האפשרויות ולהצטרפות למסלולי הלימוד, היכנסו לאתר www.2halachot.org או במייל: office@2halachot.org

